

propria. Quoad Confraternitates late sumptas generatim est Director seu Moderator ipsius Confraternitatis, qui ut plurimum deputatur ab Episcopo. Adverti etiam potest quod cum non agatur de actu iurisdictionis, per se etiam foeminae possunt adscribere. Quod si agatur de inscriptione materiali nominum eorum, qui recipiuntur in Confraternitatem, haec fieri potest a quocumque, dummodo Christifideles rite sint recepti ab habente facultatem (D. 145. 20 Iulii 1744).

Relate ad *modum* quo fieri debet *adscriptio*, similiter nihil generatim dici potest; tantummodo prae oculis habeantur ea quae habentur in citato Decreto (453). “Quum fidelium piis Sodalitatibus adscriptio per se actus sit religionis et pietatis, adeo ut dies, qua fidelis piae alicui Societati inscribitur, plerumque a Sancta Sede indulgentiis ditata sit, decet omnino, ut ipsa inscriptio serio ac devote certo aliquo modo fiat ac debita forma.”

Nota. Quoad lucrationem indulgentiarum, in commodum eorum qui alicui Confraternitati adscripti sunt referimus Decretum S. I. C. die 20 Augusti 1887. “SS̄mus benigne declarari et decerni mandavit.... Indultum Clementinum (ut... confratres et consorores aliqua corporis infirmitate laborantes vel carceribus detenti eisdem omnibus et singulis indulgentiis, quibus gaudent ceteri confratres et consorores, gaudere possent, ita tamen ut, omissa visitatione Ecclesiae alia pia iniuncta opera, quae pro viribus peragere possent, fideliter ac devote exsequerentur...) extendi ad omnes Confraternites, Sodalitates et Congregationes, quin in posterum quaelibet Confraternitas, Sodalitas seu Congregatio opus habeat speciali recursu ad S. Sedem, ut praefato Indulso perfrui valeat.” (Acta S. Sedis vol. xx. pag. 207).

APPENDICES

APPENDIX PRIMA

DOCUMENTORUM

I.

Regulae a Benedicto XIV pro Jubilaeo traditae ¹⁾

(ex Appendice ad decreta authentica S. C. Indulg. p. 493 et sqq.)

I. Ex Bulla Peregrinantes d. d. 5 Maii 1749,
qua iubilaeum indicitur.

§ 6. Iubilaei anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus et confessis,¹⁾ sacraque Communione²⁾ refectis, qui Beatorum Petri et Pauli, neconon S. Ioannis Lateranensis et Sanctae Mariae Maioris de Urbe Basilicas semel saltem in die,³⁾ per triginta continuos aut interpolatos dies, sive naturales, sive etiam ecclesiasticos, nimirum a primis Vesperis unius diei usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum computandos, si Romani, vel incolae Urbis, si vero peregrini aut alias externi fuerint, per quindecim saltem huiusmodi dies, devote visitaverint, et pro sanctae Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, catholicorum Principum concordia, et christiani populi salute et tranquillitate, pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam misericorditer in Domino concedimus et impertimus.

1) In commodum eorum qui non habent *Decreta authentica* hic per integrum Regulas a Benedicto XIV pro Iubilaeo traditas referimus, ut pote quae sunt veluti fundamentum omnium quae ad Iubilaeum spectant (v. pag. 94).

1. "Nos hac formula vere *poenitentibus et confessis* Confessionem actualem intelleximus semperque intelligemus." (Benedict. XIV *Inter praeteritos* I. § 7).
2. "Nos sub sacrae Communionis nomine sacramentalē simul ac spirituālē Communionē intelleximus atque intelligemus." (I. c. I. § 2).
3. "Nos communi atque obvio verborum sensui *semel saltem in die communī Doctorum opinioni ac praecedentibus resolutionibus adhaerentes protestamur, Nos in Constitutione Nostra Peregrinantes visitationem quatuor Basilicarum in uno die fieri debere intellexisse.*" (I. c. § 11).

§ 7. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa detenti, aut morte praeventi, praeferito dierum numero non completo, ac ne fortasse quidem inchoato, praemissa exequi, et dictas Basilicas visitare nequeant; Nos piae promptaque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes et confessos, ac sacra Communione refectos, praedictae indulgentiae et remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas Basilicas diebus a Nobis prae scriptis re ipsa visitassent; ut prae fatis necessitatibus impediti, desiderii sui effectum, dono Sancti Spiritus, consequantur.

II. *Ex Bulla Cum Nos nuper d. d. 17 Maii 1749,
qua indulgentiae et facultates suspenduntur.*

Cupientes, ut christianaē nationes ex omnibus terrarū Orbis locis in hac Urbe Nostra, in fidei ac religionis unitate congregatae, eodem pietatis ac devotionis spiritu Basilicas prae dictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Iubilaeo visitantes et frequentantes, tanti et tam certi spiritualis emolumenti compotes fiant; multorum Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum exemplo adducti, indulgentias et facultates ab Apostolicae Sedis liberalitate alias emanatas, pro hoc anno suspendere. et ni-

hilominus tum spiritualibus fidelium per universum Orbem degentium necessitatibus paterna charitate consulere; tum piūm devotionis fervorem erga laudabilia quaedam religio-nis et pietatis opera in Christianorum animis conservare et fovere; tum demum suffragia in fidelium defunctorum levamen atque subsidium erogari solita neutiquam imminuere, eorumdem Praedecessorum vestigiis insistentes, decrevimus et constituimus.

§ 1. Itaque, prae servatis et firmis remanentibus indulgentiis concessis in articulo mortis, ac facultatibus seu indul-tiis illas impertiendi seu communicandi, tam Venerabilibus Fratribus Episcopis, ac dilectis Filiiis Praelatis locorum Ordinarii, in vim, seu ad formam Nostrarum Literarum nonis Aprilis anni 1747 editarum, quam aliis quibuscumque communiter aut personaliter, seu pro certo personarum genere, gradu aut numero concessis; iisque pariter, quas fel. record. Praedecessor Noster Benedictus Papa XIII cunctis fidelibus Salutationem Angelicam, seu alias preces de tempore, mane, aut meridie seu vespere, ad campanae pulsum, de genu, vel, iuxta dierum et temporum rationem, stando recitantibus; item indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, quam ipse Benedictus, novissimo Iubilaei anno durante, omnibus Christifidelibus, tam in Urbe, quam extra eam ubicumque degentibus, qui sacramentaliter confessi et sacra Communione refecti, vel saltem vere contriti et cum firme proposito confitendi, ecclesias, in quibus augustissimum Eucharistiae Sacramentum pro oratione quadraginta horarum, eo anno durante, expositum esset, devote visitassent, ibique iuxta S. Matris Ecclesiae mentem orassent, toties quoties id egissent, benigne concessit, quamque Nos etiam, illius exemplo, pro proxime ineunte Iubilaei anno, et tam pro Urbe, quam pro aliis ubique locis, prae-sentium tenore, libenter concedimus et elargimur; atque illis etiam, quas similis memoriae Innocentius XI et Innocentius XII, Romani Pontifices, Praedecessores Nostri, fide-

delibus, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, cum ad infirmos defertur, devote comitantibus, vel lumen aut facem per alios ea occasione deferendum, seu deferendam mittentibus, similiter concesserunt: tum etiam indulgentiis a S. R. E. Cardinalibus de Latere Legatis, et Apostolicae Sedis Nuntiis ac Episcopis, in usu seu exercitio Pontificalium, aut impertienda Benedictione aliave forma consueta, concedi solitis; item salvis et firmis remanentibus indulgentiis altarium privilegiatorum pro fidelibus defunctis, aliisque eodem modo pro solis ipsis defunctis concessis; atque etiam aliis quibuscumque indulgentiis et peccatorum remissionibus, alias pro vivis concessis, ad effectum dumtaxat, ut Christifideles illas animabus fidelium defuctorum, quae Deo in charitate coniunctae ab hac luce migraverint, per modum suffragii directe applicare valeant; quas omnes et singulas, licet, pro eo quod respicit vivorum favorem, hoc Iubilaei anno durante, generaliter, ut infra, suspensas, ad praedictum tamen effectum, ipsius anni decursu, etiamsi in earum concessionibus huiusmodi applicandi facultas indulta non fuerit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui iniuncta in ipsis concessionibus opera cum debitiss dispositiobibus impleverint, acquiri posse concedimus et indulgemus.

§ 2. Praeservatis etiam et firmis remanentibus facultatibus tribunalis Officii Inquisitionis adversus haereticam pravitatem auctoritate apostolica instituti, eiusque Officium; Missionariorum quoque et Ministrorum, qui ab eodem tribunali, seu a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praeposita, vel alias a Sede praedicta ad id deputati fuerint, et praesertim facultate absolvendi ab haeresi illos, qui, abiuratis eorum erroribus, capaces eiusmodi absolutio- nis redduntur; aliisque facultatibus, quae ab Officio Poenitentiariae Nostrae Apostolicae, Missionariis, in locis Missionum, earumque occasione, ab ipsis exercendae, concessae fuerint; item salvis et illaesis remanentibus facultatibus

tam Venerabilium Fratrum Episcoporum, aliorumque Superiorum Antistitum in suis respective dioecesibus, circa dispensationes et absolutiones suorum subditorum in casibus occultis, etiam Sedi Apostolicae reservatis, prout ipsis a Sacra Tridentina Synodo. seu alias, etiam in publicis, a iure communi ecclesiastico et ab eadem Apostolica Sede, pro certis personis et casibus, indulta permisseeque dgnoscuntur; quam etiam Superiorum Ordinum Regularium, quaecumque ipsis in Regulares pariter sibi subiectos a Sede Apostolica praedicta tributae fuerunt.

§ 3. Ceteras omnes et singulas indulgentias, tam plenarias, quam non plenarias, etiam perpetuas, et peccatorum remissiones ac facultates et indulta absolvendi, etiam a casibus Sedi Apostolicae reservatis, etiam in Litteris die Coena Domini legi solitis contentis, seu relaxandi censuras, commutandi vota, aut dispensandi etiam super irregularitatibus et impedimentis, quibusvis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, etiam S. Ioannis Ierosolymitani, domibus, militiis, Ordinibus, etiam mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, Universitatibus et piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, et tam saecularibus, quam quorumvis etiam mendicantium Ordinum Regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus et numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter, per quoscumque Romanos Pontifices, Praedecessores Nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum et aliorum Principum, aut ipsi etiam Imperatori, Regibus, Ducibus et Principibus, vel aliis quacumque alia mundana vel ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ad instar Iubilaei, aut alias quomodocumque, et ex quibusvis causis et occasionibus, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu proprio, et ex certa scientia ac alias quomodolibet concessas et concessa, quorum omnium tenores, formas,

derogationes et decreta praesentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorumdem Fratrum consilio et assensu, ac potestatis Nostrae plenitudine, suspendimus et suspensas, ac suspensa esse declaramus, easque, et ea, eodem anno durante, nulli prodesse ac suffragari debere; irritum quoque et inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

III. *Ex Bulla Convocatis d. d. 25 Nov. 1749,
qua Poenitentiariis Urbis facultates conceduntur.*

Nos laudabilibus eorum (sc. Praedecessorum Nostrorum) vestigiis inherentes, simulque cupientes gravissimam hanc pastoralis dispensationis partem, certa rectaque ratione administrari, nec ullum, quoad eius fieri poterit, circa facultatum praesertim limites, earumque usum et exercitium, dubitationi aut errori locum relinqu; post maturam deliberationem super his rite praehabitam, Nostro motu proprio, certaque scientia, rem totam ad eum, quem subiicimus modum ordinandam dirigendamque decrevimus.

1. In primis itaque dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Maiori Poenitentiario per praesentes committimus ac demandamus, ut iuxta id, quod iam pridem in Nostra Constitutione incipien. *In Apostolicae Poenitentiariae Officio*, Idibus Aprilis anni 1744, Pontificatus Nostri anno quarto edita, pro perpetuis futuris temporibus praescripsimus, praeter consuetos trium Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, S. Petri in Vaticano et S. Mariae Maioris Poenitentiarios Minores, pro Basilica etiam S. Pauli extra muros praesenti anno sancto similes Poenitentiarios designet; ne non, praeter extraordinarios Poenitentiarios in dicta Basilica Sancti Petri certis cuiusque anni diebus inservientes, nunc autem per totum annum sanctum aliis insuper diebus, eiusdem Poenitentiarii Maioris arbitrio praescribendis, inservituros,

a se iam electos vel eligendos, alios insuper, eodem anno sancto durante, tam in memoratis quatuor Basilicis, quam in reliquis quoque sive saecularium, sive regularium, et nominatim, quantum fieri poterit, in variarum nationum Urbis ecclesiis, novos similiter Poenitentiarios deputet, et extra ordinem abunde multiplicet.

2. Deinde dilecto itidem Filio Nostro S. R. E. Cardinali, Nostro in Urbe eiusque districtu Vicario in spiritualibus Generali, commisimus pariter atque iniunximus, ut ex confessariis tam saecularibus, quam regularibus, ab se alias ad audiendas Romae confessiones approbat, quamplures magno numero designare non omittat; immo etiam, si ita ad concurrentium tam Romanorum, quam exterorum utilitatem et commoditatem necessarium aut expediens fore iudicaverit, omnes, a se, ut praediximus, approbatos, vel approbandos, designare in eum finem non dubitet, ut facultatibus illis, quae a Nobis inferius, earumdem praesentium tenore, confessariis huiusmodi ab eo designandis tribuentur, statim se a Nobismetipsis instructos esse intelligent, easque exercere libere valeant, audiendisque confessionibus fidelium quorumcumque, Iubilaeum huius anni sancti lucrari volentium, operam dare aggrediantur, et assiduo pro charitatis et zeli studio pergent. Pro confessariis autem Monialium, aliarumque virginum, seu mulierum in perpetua clausura Romae viventium, sicut etiam Oblatarum, aliarumque in religiosis aut piis domibus, seu conservatoriis degentium, neconon carceribus detentorum, et morbis impeditorum, quaecumque opus erunt, quaeque Nobis in Domino expedire videbuntur, aliis Nostris peculiaribus Litteris statuemus.

3. Porro Poenitentiariis sive in quatuor praefatis Basilicis, sive in aliis Urbis ecclesiis per Cardinalem Maiorem Poenitentiarium, ut praefertur, deputatis, vel per anni sancti cursum deputandis, subsequentes facultates, pro hoc dum-

taxat anno sancto duraturas, de Apostolicae potestatis plenitidine concedimus et impertimur, videlicet:

4. Absolvere possint per se ipsos tantum, et in foro dumtaxat conscientiae, quascumque personas sibi confitentes, etiam Regulares, cujuscumque sint Ordinis, Congregationis, et Instituti, etiamsi ex praescripto Superiorum, vel suarum Constitutionum, etiam a Sede Apostolica approbatarum, vel alias ex indulto, decreto, aut pracepto Apostolico, extra propriam Religionem peccata sua confiteri prohibeantur,¹⁾ a quibuscumque sententiis excommunicationis, aliisque ecclesiasticis censuris, etiam Summo Pontifici, et Sedi Apostolicae quomodolibet, etiam in Bulla Coenae, reservatis, et a sacris canonibus fulminatis, necnon ab omnibus peccatis, et excessibus quantumcumque gravibus et enormibus, etiam Sedi Apostolicae reservatis, injunctis tamen salutaribus poenitentiis, et aliis de jure iisdem poenitentibus injugendis.

1. "Magna ea controversia est, num aliqui Regulares tempore jubilaei anni sancti, sive alias, dum jubilaeum conceditur et poenitentibus facultas datur eligendi confessarium ab Ordinario approbatum, possint confiteri confessario saeculari vel regulari alterius Ordinis ab Ordinario pro confessionibus saecularium audiendis approbato, idque sine Superiorum suorum licentia; cum aliquot religiosae Communates, sive Religiones privilegia a summis Pontificibus eisdem concessa habeant, ut, non obstante facultate, quae occasione jubilaei conceditur, confidit confessario ab Ordinario approbato, vetitum tamen sit eorum alumnis, nisi ad id expressus Superiorum suorum Regularium assensus concurrat... Nos vero, nihil eorum juri detrahentes, verum, ut dici solet, *jura juribus addendo*, ad unicum dumtaxat finem, ut tutiores semper conscientiae reddantur, inter facultates, quas hoc anno sancto vertente Poenitentiariis Basilicarum concedimus, etiam illam expressimus, ut possint scilicet absolvere quascumque personas sibi confitentes a quibuscumque "etc. (ut in contextu). (Bened. XIV. *Iter praeteritos III. §. 2. n. 35 et 36*).

5. Absolvere item possint a supradictis censuris in jure latis, etiam Sedi Apostolicae reservatis, quamvis publicae in partibus sint, quamvis deductae, aut nominatim decla-

ratae, ac denuntiatae in iisdem partibus sint, per locorum Ordinarios, aut alios quoscumque judices; praemonitis tamen poenitentibus de libello, ut infra, in his casibus publicis omnino confiendo. Post absolutionem nimirum confiant libellum supplicem, expresso nomine, cognomine ac dioecesi poenitentis, et casu hujusmodi publicae censurae subjecto; et subitus scribant testimonium absolutionis ab eadem censura concessae; eudemque poenitentem dirigant ad Officium Poenitentiariae Apostolicae, ut recipere possit Breve in forma missi, vel remissi absoluti, juxta primum ejusdem Officii Poenitentiariae.

6. A censura ab homine, seu a quocumque judice de partibus nominatim lata, absolvere valeant ad effectum dumtaxat indulgentias praesentis jubilaei consequendi: ita ut, semel ac consecuti jubilaeum fuerint, eadem, qua antea, censura adstricti remaneant, ac teneantur parere judicis sententiae, et absolutionem ab eodem petere, perinde ac si numquam absoluti fuissent. Atque his poenitentibus nullum detur testimonium absolutionis, neque confessionis.

7. Absolvere insuper valeant, pro foro conscientiae tantum, a censuris propter haeresim formalem externam cursis, dummodo tamen poenitens neminem habeat haeresis complicem; prævia coram ipso confessario abjuratione secreta; atque etiam pro casu, quo poenitens habeat quidem haeresis complicem, vel complices, sed hujusmodi complex seu complices, in regionibus, ubi haeresis impune grasset, existant et degant.

8. Omnia, et singula simplicia vota, etiam Sedi Apostolicae reservata, etiam jurata, commutare dispensando in alia pia opera.

9. Votum tamen perpetuae castitatis, nonnisi mulieribus ita commutare possint, ob periculum incontinentiae, vel ob timorem pudicitiae, et quidem tantummodo ad effectum nubendi; easdem monendo, facturas contra idem votum, si extra usum matrimoniale delinquunt; reman-

suras eodem prorsus, ac antea, voto castitatis obstrictas, si marito supervixerint.

10. Votum autem Religionis iisdem tantum mulieribus commutare dispensando possint ad effectum nubendi, si alterutra supradicta causa intercesserit; ad effectum vero vitam tantum coelibem in saeculo ducendi, si vel dote sufficiente ad ingrediendum Religionem careant, vel Religionis onera sufferre posse rationabiliter diffidant.

11. Habeant etiam pree oculis, quoad vota, infraseriptum monitum, quod inter alia pro ipsis Poenitentiariis mox subjicienda, positum est n. 32. (pag. infra 16.)

12. Dispensare possint super irregularitate ob violationem censurarum dumtaxat contracta, et occulta remanente, cum sacerdotibus, aut in sacris constitutis, tam saecularibus, quam regularibus.

13. Cum illis, qui scientes, vel ignoranter cum impedimento secundi et tertii, vel tertii solius, aut tertii et quarti, vel solius quarti gradus consanguinitatis vel affinitatis, etiam ex copula licita provenientis, Matrimonium jam contraxerunt, dummodo hujusmodi impedimentum occultum remaneat, dispensare pro foro tantum conscientiae possint, ad remanendum in Matrimonio.

14. Cum illis, qui a Dataria Apostolica dispensationem obtinuerint super aliquo impedimento publico, quod tamen non sit primus et secundus, vel secundus tantum gradus consanguinitatis, vel affinitatis ex copula licita provenientis, et pree verecundia copulam inter eos securtam in eadem Dataria tacuerunt (dummodo nullitas praedictae dispensationis ex hujusmodi reticentia proveniens occulta sit) dispensare pro foro tantum conscientiae valeant, tam ad remanendum in Matrimonio jam contracto, quam ad illud contrahendum, si nondum sit contractum.

15. Dispensare item pro foro tantum conscientiae valeant super impedimento dirimenter occulto tam primi et secundi, quam primi tantum, aut secundi tantum gradus affinitatis,

ex copula illicita provenientis, tam in Matrimonio contracto, quam in contrahendo.

16. Dispensare similiter pro eodem foro, tam de contracto, quam de contrahendo, possint super occulto impedimento criminis, neutro tamen machinante; idest quando solum concurrent adulterium, et fides data de Matrimonio contrahendo post conjugis mortem.

17. In praedictis matrimonialium dispensationum casibus possint etiam, quandocumque opus fuerit, pro foro conscientiae, legitimare prolem, non tamen ex adulterio susceptam.

18. Dispensare ad petendum debitum possint in casu affinitatis incestuosae Matrimonio supervenientis.

19. Ad petendum pariter debitum, cum illis, qui voto simplici castitatis obstricti, Matrimonium contraxerunt, dispensare valeant; illas monendo, facturos contra id votum, si extra usum matrimoniale delinquant, ac remansuros eodem prorsus, ac antea, voto obstrictos, si conjugi supervixerint.

20. Super visitatione quatuor Basilicarum, cum exteris, qui vel ob paupertatem, vel ob aliam urgentem causam, in Urbe remanere non possunt, dispensare valeant, vel reducendo ad tres saltem dies visitationes earumdem quatuor Basilicarum, alioquin per quindecim dies ab iisdem visitandarum, vel visitationes praescriptas in alia pia opera, ad ipsorum Poenitentiarium prudens arbitrium, commutando.

21. Cum civibus autem et incolis Romanis, qui morbo, vel aliquo legitimo impedimento detenti, non valent praefatas Basilicas visitare, possint praescriptas iisdem per triginta dies visitationes in alia pia opera, quae illorum possibilitati proportionata esse viderint, dispensando commutare; suam tamen conscientiam oneraturi, si super hujusmodi visitationibus inconsulto, et sine justa et rationabili

causa, sive cum exteris, sive cum Romanis civibus, aut incolis dispensaverint.

22. Quia vero magnopere interest concessis facultatibus prudenter et circumspecte uti; ne minus caute illas exercendo, tum justo disciplinae vigori, tum ipsarum animarum vero bono detrimentum afferri contingat: ideo post facultates a Nobis pro hoc anno sancto memoratis Poenitentiariis concessas, congruum et opportunum ducimus, nonnulla monita pro recto earumdem facultatum usu subjungere; quae quidem tam ab ipsis omnibus et singulis, quam etiam reliquis confessariis, ut supra, designandis, attente legi et considerari jubemus, ac pro norma et regula haberi, cui se in suae quisque facultatis exercitiis, prout casus poscerit, exacte conforment.

23. Primo itaque meminerint, nulli penitus confessario dari in praesenti jubilaeo, aut in quovis alio, facultatem absolvendi complicem in quolibet inhonesto contra sextum praeceptum peccato; atque omnem confessarium, respectu hujusmodi complicum, esse omni tum jurisdictione, tum approbatione destitutum, et prorsus ineligibilem, cujuscumque jubilaei, sive indulti beneficio, ad normam Constitutionis Nostrae incipien. *Sacramentum Poenitentiae*, anno Incarnationis Dominicæ 1741 Kalendis Junii, Pontificatus Nostri anno primo editae.

24. Intelligent hujusmodi facultatibus peculiaribus a Nobis, ut supra, pro hoc anno sancto sibi concessis uti se non posse, nisi cum iis poenitentibus, qui praesens ejusdem anni sancti jubilaeum consequi sincere et serio volunt: atque ex hoc animo ipsum lucrandi, et reliqua opera ad id lucrandum necessaria adimplendi, ad Confessionem apud ipsos peragendam accedunt; neque item posse uti cum iis poenitentibus, qui hujus anni sancti jubilaeum semel jam lucrati fuissent, prout inferius explicabitur n. 52.

25. Advertant insuper, supradictas absolutiones, commutationes, dispensationes non posse a se exerceri extra actum

sacramentalis Confessionis,¹⁾ neque extra suam cuius Basilicam, vel Ecclesiam, nisi in casibus alias sibi a Majori Poenitentiario permisso vel permittendis; vel in casu administrandi Poenitentiae Sacramentum alicui infirmo, qui quum corporalis aegritudinis causa ad Basilicas ipsis respective designatas accedere personaliter nequeat, eorum aliquem arcessendum duxerit, ut Confessionem sacramentalem pro jubilaei consecratione, ut praefertur, apud ipsum expletat.

¹⁾ Sane, quod attinet ad absolutionem a casibus reservatis, manifestum quidem est, ipsam extra sacramentalem Confessionem dari non posse. De absolutione autem a censuris, dubitatum est inter auctores, num ea extra sacramentalem Confessionem dari posset... Nos vero ad omnem difficultatem tollendam... injunximus, non posse a Poenitentiariis ulla absolutiones, commutationes ac dispensationes dari extra actum sacramentalis Confessionis; idque Nobis et congruum esse et materiae gravitati ac ministerii qualitati conveniens visum est, atque praeterea omnem controversiae ansam eripit et conforme est praxi Ponitentiarie Nostrae Apostolicae, quemadmodum in Thesauro, *de poenis eccl. part. 1. cap. 22.* videre est. „ (Bened. XIV. *Inter praeteritos III. §. 5. n. 63).*

26. Non praetermittant suam cuique poenitenti salutarem poenitentiam imponere in Sacramento, ne praetextu quidem jubilaei per eumdem poenitentem consequendi.

27. Ab occultis censuris ob partem laesam incursis non prius absolvant, quam parti laesae poenitens satisficerit, vel si prius poenitens nequeat, non eum absolvant, nisi juret se satisfacturum, cum primum poterit. In publicis autem, huic satisfactioni consultetur juxta proxim Poenitentiarie. Apostolicae, ad quam dirigendus erit poenitens cum libello, de quo supra n. 5.

28. Violantibus clausuram Monialium ad malum finem, in casibus etiam occultis, imponant proibitionem accedendi in posterum ad quaevis monasteria, et ecclesias Monialium; monendo poenitentes hujusmodi, ita ipsos absolvii a censuris ob relatam violationem incursis, ut si impositam illam pro-